

"Brazii se frâng, dar nu se îndoiesc!"

Buciumul

CURIERUL PARTIDULUI **"PENTRU PATRIE"**

Anul VIII | Nr. 34 (115) | mai 2010 | 12 pagini | 1,0 lei

"A Înviat Hristos!
Aşa va învia şi dreptatea Neamului Românesc."

Corneliu Zelea Codreanu

Declaraţia prin care dl preşedinte şi-a asumat reducerea drastică a pensiilor şi salariilor a fost ultima lovitură dată unei populaţii epuizate de o tranziţie interminabilă. A reduce sălbatic veniturile unor segmente sociale aflate la limita subzistenţei, este echivalent cu a condamna la moarte milioane de oameni. De aici şi până la explozii sociale asemenea celei din Grecia, distanţa este doar de o scânteie.

urmare în pagina 12

ROMÂNIA în colaps financiar!

Printr-un buget umflat încontinuu în ultimii ani -fără acoperire reală- statul român a dat cu capul de pragul de sus. Risipei şi cheltuielilor fără măsură trebuie să li-se pună capăt de urgenţă, altfel intrăm în colaps financiar şi riscăm să ajungem în situaţia Greciei.

urmare în pagina 5

Inițiativă legislativă: instituirea zilei de 26 octombrie ca „Ziua Mișcării de Rezistență Armată Anticomunistă din 1944-1962, Ziua Partizanilor Anticomuniști"

La Senat a fost introdusă o Propunere legislativă privind declararea Zilei de 26 Octombrie - Ziua Mișcării de Rezistență Armată Anticomunistă din 1944-1962 (Ziua Partizanilor Anticomuniști).

Inițiativa legislativă îi aparține deputatului PNL de Cluj, Marius Nicoară. Proiectul de lege propune sărbătorirea anuală a zilei de 26 octombrie, ca „Ziua Mișcării de Rezistență Armată Anticomunistă din 1944-1962, Ziua Partizanilor Anticomuniști", inițiatorii subliniind că nu e vorba despre o zi liberă pentru lucrătorii din sistemul bugetar sau pentru cel privat.

Inițiatorii legii doresc însă ca instituțiile educaționale și cele care reprezintă statul român (Guvern, Parlament, Președenție, autoritățile locale) să organizeze manifestații tematice pentru a rememora Rezistența Anticomunistă a partizanilor români.

„Fondurile alocate pentru comemorarea diverselor evenimente ale mișcării de rezistență anticomunistă din perioada 1944-1962 vor fi folosite, dacă este cazul, din bugetul consiliilor locale și județene sau din bugetul fiecărei autorități publice centrale, în funcție de veniturile proprii specifice fiecărei instituții în parte, venituri prevăzute în planurile bugetare cu ocazia organizării de manifestări sau comemorări cultural-istorice", se arată în proiectul de lege.

Anihilarea atentatelor la adresa siguranței și stabilității statului român !

Partidul „Pentru Patrie" condamnă cu fermitate hotărârile adoptate de Adunarea Aleșilor Locali din Secuime, din ziua de 12 martie a.c., pe care le consideră ca fiind o gravă ofensă adusă suveranității Statului Național Unitar Român, precum și integrității teritoriale ale acestuia.

Dorim să reamintim, în modul cel mai serios, celor 300 de aleși locali de etnie maghiară din județele Covasna, Harghita și Mureș, că în conformitate prevederile Constituției României, singura limbă oficială în România este limba română, iar „suveranitatea națională aparține poporului român", nici un grup sau persoană neputînd exercita suveranitatea în nume propriu.

În aceste condiții, considerăm că hotărârile adoptate de Adunarea Aleșilor Locali din Secuime, de a declara limba maghiară ca a doua limbă oficială pe teritoriul celor trei județe, precum și aceea de a înainta Parlamentului Europei un memorandum prin care se cere numirea unui raportor european pentru cele trei județe, sunt ilegitime și constituie o gravă infracțiune împotriva prevederilor constituționale.

De asemenea, dorim să adresăm un avertisment ferm tuturor acelor forțe care, prin acest fel de manifestări ilegale și iresponsabile, ori prin declarații referitoare la un posibil Parlament Secuiesc, provoacă tensionarea relațiilor interetnice în România, punând în pericol stabilitatea internă și echilibrul social. Considerăm că aceste forțe atentează la însăși siguranța națională, făcând jocul unor forțe externe, care nu văd cu ochi buni rolul important câștigat de România, prin stabilitatea sa internă, în cadrul Uniunii Europene și Alianței Nord-Atlantice.

Pentru aceste motive, cerem președintelui României, primului ministru și instituțiilor abilitate de Lege cu apărarea siguranței naționale, să intreprindă măsurile legale necesare anihilării acțiunilor arătate mai sus.

Am fost și rămânem adepții Statului de Drept și păcii sociale, pentru care am militat și militām. Dar nu înțelegem să asistăm pasivi la vulnerabilizarea și destabilizarea patriei noastre.

15.03.2010 - Consiliul Politic al Partidului „Pentru Patrie"

NAE IONESCU COMEMORAT LA 70 DE ANI DE LA ASASINARE

Duminică 14.03.2010 filialele din Brăila ale Partidului "Pentru Patrie" și Asociației Noua Dreaptă au organizat comemorarea a 70 de ani de la asasinarea lui Nae Ionescu, fiu al Brăilei și membru marcant al Mișcării Legionare. Au participat deasemenea și camarazi din filiala Galați a Partidului "Pentru Patrie", precum și camarazii de la Asociația Noua Dreaptă Galați, Tulcea ,Vrancea și Râmnicu Sărat.

RESPINGEM TRANSFORMAREA INTERESELOR NAȚIONALE ÎN OBIECT DE TROC POLITIC !

Partidul "Pentru Patrie" a luat act cu indignare de aprobarea în Senatul României a constituirii, în cadrul noii regionalizări economice a României, a unei regiuni care urmează să cuprindă județele Covasna, Harghita și Mureș, suprapunându-se întru totul acelei zone în care liderii revizioniști ai etniei maghiare se străduiesc, de 20 de ani încoace, să constituie o adevărată enclavă etnică pe teritoriul statului român.

Reamintim președintelui Traian Băsescu, Guvernului și Parlamentului țării, faptul binecunoscut că, în cele trei județe, de două decenii, elementul românesc este supus unui crud proces de purificare etnică, în timp ce autoritatea locală este reprezentată, aproape fără excepție, de lideri politici ai etniei maghiare, toate deciziile administrației locale din zonă fiind favorabile acestui proces de enclavizare.

În condițiile în care UDMR reprezintă unicul aliat al Partidului Democrat-Liberal în constituirea fragilei coaliții guvernamentale, este firească suspiciunea noastră, conform căreia principalul partid de guvernământ a cedat în fața părții maghiare, creând astfel premizele unei regionalizări politico-economice pe criterii etnice a statului român, contrar prevederilor Constituționale, dar și normativelor europene în domeniu.

În aceste condiții, cerem în mod imperativ Camerei Deputaților să respingă această reeditare a „Regiunii Autonome Maghiare" din perioada de tristă amintire a regimului comunist condus de Gheorghe Gheorghiu-Dej. Atragem atenția că, prin legalizarea acestui proiect regional, politicienii români își asumă o grea răspundere față de suveranitatea și integritatea teritorială a României, abandonând cetățenii de naționalitate română, și așa minoritari în zonă, în mâna unei administrații locale exponente a etniei maghiare, care ar putea direcționa în mod preferențial etnic fondurile în cadrul regiunii.

Iar Guvernului Emil Boc îi cerem cu fermitate să nu sacrifice interesele națiunii române și integritatea teritorială a României, pentru efemere obiective politice. Jocurile politice ale acestor zile vor trece, dar Neamul Românesc va rămâne în veci !

PARTIDUL "PENTRU PATRIE"

Federația Română a Foștilor Deținuți Politici Luptători Anticomuniști Biroul de presă COMUNICAT:

În legătură cu protestul unor evrei referitor la filmul care prezintă luptele grupului Ion Gavrilă Ogoranu, foștii deținuți politici luptători anticomuniști au de precizat doar atât:

1. Cei ce se pronunță împotriva Rezistenței armate anticomuniste din munții României, dovedesc că sunt de partea celor ce i-au prigonit pe aceștia, adică sunt de partea comuniștilor care au instaurat în România un regim criminal și ilegitim.
2. Deoarece Tribunalul Internațional de la Nurnberg nu a considerat Mișcarea Legionară ca fascistă, nazistă sau colaboraționistă, cei ce azi acuză pe legionari rezultă că nu recunosc legitimitatea acestui Tribunal și contestă autoritatea de lucru judecat.
3. Legionarii totdeauna au făcut o distincție clară între marea masă a evreilor cinstiți, muncitori, loiali statului român, și respectiv minoritatea care s-a dedat la acte de corupție și care a sprijinit regimul comunist, în numele căruia au săvârșit crime, torturi și siluiri de conștiințe.

În concluzie, cei ce se pronunță împotriva Rezistenței armate din munții României, pot fi etichetați ca dușmani ai poporului român.

Istoria României a glorificat și va glorifica de-a pururi eroii din Rezistența Națională Anticomunistă.

Federația Română a Foștilor Deținuți Politici Luptători Anticomuniști
Președinte, Constantin Iulian
Secretar, Gheorghe Jijie

„ROŞIA MONTANĂ REZISTĂ! TU CE FACI?"

- conferinţă publică la Bucureşti -

Sub deviza „Roşia Montană rezistă! Tu ce faci?" s-a desfăşurat sâmbătă 24.04.2010, la Muzeul de Istorie a Municipiului Bucureşti, o conferinţă intitulată „Roşia Montană nu e de vânzare!", organizată de Partidul „Pentru Patrie", Federaţia Română a Foştilor Deţinuţi Politici Luptători Anticomunişti, Fundaţia „George Manu" şi Fundaţia „Buna Vestire".

Vorbitorii au exprimat atitudini ferme împotriva proiectului minier preconizat de ministerul mediului împreună cu compania Roşia Montană Gold Corporation.

Dl. prof. dr. Vasile Boroneanţ, membru al Academiei Române şi reputat arheolog, fost deţinut politic, a făcut o prezentare a siturilor arheologice provenind din perioada dacică şi cea romană, pe care le-a catalogat ca fiind de o importanţă deosebită, reflectând etnogeneza poporului român.

Dl. George Ursa, scriitor, preşedinte al Fundaţiei „Buna Vestire" şi al Societăţii Scriitorilor Români, a criticat proiectul minier, insistând pe importanţa vestigiilor arheologice pentru identitatea etno-culturală a poporului român, precum şi pe necesitatea păstrării uriaşei resurse strategice aurifere din Apuseni.

Tânărul Ciprian Neţoiu, absolvent al Facultăţii de Management din Braşov şi membru al Partidului „Pentru Patrie", a susţinut un referat pe tema impactului exploatării preconizate la Roşia Montană asupra ecosistemului. Dl. Neţoiu a desfăşurat inclusiv câteva perspective alternative de dezvoltare economică a zonei, de la opţiunea turistică şi până la practicarea unui minerit convenţional, care să asigure locuri de muncă pe termen foarte lung şi să conserve această resursă strategică şi pentru generaţiile viitoare.

Dl. prof. univ. dr. Ion Brad, membru al Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice, a explicat asistenţei procesele biochimice ale îmbolnăvirilor cauzate organismului uman de poluarea cu cianuri, cancerul şi alte boli cronice putând fi rezultatul direct al acestei poluări. Profesorul Brad nu a ezitat să aducă o critică dură clasei politice imorale şi incompetente, care este dispusă să sacrifice ecosistemul şi sănătatea oamenilor de la Roşia Montană, în schimbul unor beneficii economice efemere.

Secretarul general al Partidului „Pentru Patrie", Florin Dobrescu, a condamnat în termeni duri politicienii reprezentanţi ai tuturor guvernelor din 1999 încoace, care au creat premizele acestui proiect pe care l-a catalogat ca nociv şi nerentabil pentru statul român. Dobrescu a condamnat atitudinea ambasadorului Canadei în România, care este susceptibil de a fi făcut lobby în favoarea proiectului minier. Vorbitorul a apreciat că preşedintele României, dl Traian Băsescu, are datoria morală de a se implica în stoparea proiectului, în condiţiile în care, în campania electorală, acesta a făcut referire, în repetate rânduri şi pe bună dreptate, la intenţiile opoziţiei de a vinde şi ultimele resurse şi structuri economice rentabile ale ţării.

Conferinţa organizată sâmbătă la Bucureşti reprezintă începutul unei campanii mai ample, care va cuprinde pichetări, manifestaţii publice şi acţiuni de informare a populaţiei, în scopul stopării proiectului de la Roşia Montană şi salvării acestei zone de la distrugere.

Biroul de presă al Partidului „Pentru Patrie"
Fotografii: Florian Cristache

Editat de Partidul "Pentru Patrie", Bucureşti, str. Veseliei nr. 21, sector 5,

Tel: **021.424.1550, 0722.749.249**

www.pentrupatrie.ro,
e-mail: ppp1993@yahoo.com

Adresa de corespondenţă:
Partidul "Pentru Patrie", CP 39, OP 75, ghişeul nr.1, Bucureşti

ISSN 1583-1736

Mascarada de la Toplița

Pe data de 20 martie 2010, la Toplița a avut loc adunarea Forumului Civic al Românilor din județele Harghita, Covasna și Tg Mureș ca răspuns al românilor la pretențiile exprimate de maghiari cu ocazia zilei naționale a Ungariei. Dintre pretențiile maghiarilor, cele care au atras atenția și au provocat multă indignare în rândurile românilor a fost dorința lor ca limba maghiară să devină limbă oficială în România și ca statul român să înceteze a mai fi stat național.

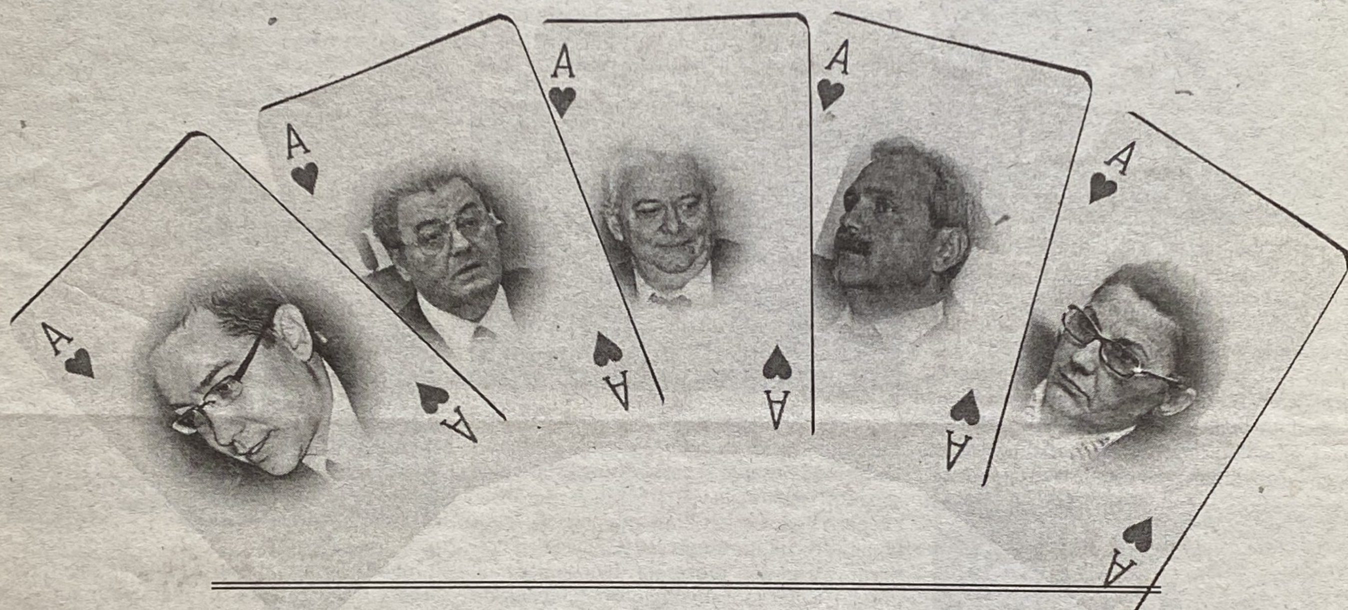
Cu o săptămână înainte de adunarea ce a avut loc la Toplița cei din forumul mai sus amintit au dat sfoară în țară pe toate căile posibile ca toți românii să se strângă acolo pentru a face o manifestație împotriva acestor pretenții.Toate forumurile cu iz naționalist de pe internet au vuit și imediat s-au găsit numeroși voluntari pregătiți pentru a merge acolo, printre aceștia numărându-mă și eu. Împreună cu un camarad de la Brașov am obținut împuternicire de la Partidul Pentru Patrie pentru a ne deplasa în mod oficial acolo și a lua legătura cu acest forum.

Cu câteva zile înainte ca adunarea să aibă loc, forumul trimite mesaje oamenilor să nu se mai prezinte la Toplița, pentru că acolo se va ține doar o adunare constituantă care va reprezenta actul de înființare legală a acestei organizații. Este de prisos să mai precizez stupoarea și dezamăgirea pe care acest mesaj le-a provocat în rândurile noastre. Cu toate acestea am decis să merg înainte și să mă prezint acolo pentru a lua legătura în mod oficial cu proaspăta organizație.

Odată ajunși la locul unde se ținea manifestația am avut parte de o surpriză de proporții. La adunare aveau să vină mai mulți membri marcanți ai vieții politice românești: Victor Ponta, Corneliu Vadim Tudor, Liviu Dragnea, Ecaterina Andronescu, Viorel Hrebenciuc și alții. Ne-am dat seama imediat de motivul pentru care s-a cerut cu insistență ca românii să rămână acasă. Nu le-ar fi făcut mare plăcere politicienilor noștri dacă s-ar fi confruntat cu un număr mare de oameni necontrolați de ei care, mai mult ca sigur, ar fi avut multe să le reproșeze.

Adunarea propriuzisă s-a dovedit a fi un teatru nereușit, în care toți vorbitorii au încercat să pară cât mai patrioți și să strângă astfel capital electoral pe spatele românilor din Harghita si Covasna și a situației extrem de dificile în care se află aceștia, întrecându-se în obișnuitele discursuri frumoase care niciodată nu au avut acoperire în fapte. Sala s-a umplut cu oamenii aduși în ceea mai mare parte de Partidul România Mare, naționaliști de stadion care au scandat tot felul de sloganuri rupte de realitate cum ar fi: afară cu ungurii din țară. Bineînțeles că un asemenea slogan ar putea fi atrăgător pentru cei fără un minim discernământ dar pentru orice om cu judecată este un nonsens. Scopul nostru ar trebui să fie conviețuirea în pace și în bună înțelegere a românilor cu maghiarii și cu toate celelalte minorități, cu condiția ca acestea să respecte integritatea și suveranitatea țării noastre.

Prelegerile ținute de vorbitori au fost sterpe, toți încercând doar să atragă simpatia electoratului, singura cuvântare care a ieșit în evidență fiind cea a Arhiepiscopului Covasnei și Harghitei IPS Ioan Selejan, care a lăudat într-un mod straniu pe politicienii prezenți, folosind expresii ca: "cel mai mare luptător român, domnul Vadim Tudor" sau „cel mai iubit ministru al educației doamna Ecaterina Andronescu."

În concluzie se pare că acest forum a fost acaparat de partidele mari în scop electoral, prin urmare nu merită prea mare atenție din partea celor care simt cu adevărat românește și care vor într-adevăr binele țării. Am plecat de acolo profund dezamăgit, ca și mulți alții care veniseră cu inima deschisă și cu speranța sinceră că vor participa la un eveniment organizat cu adevărat pentru români.

Ciprian Netoiu

continuare din pagina 1

Rădăcinile crizei

Cam acesta a fost mesajul preşedintelui Băsescu, atunci când anunţa că singura cale valabilă este cea a reducerii substanţiale a salariilor bugetare şi a pensiilor. E posibil ca acestea să fi fost mărite în ultimii ani peste posibilităţile reale ale statului. Dar bugetarii şi pensionarii par a fi singurii sacrificaţi, cu toate că nu reprezintă nici pe departe singura sau cea mai mare "gaură neagră" care absoarbe banul public. De aici se va putea tăia, nediferenţiat. Nicio vorbă aparte însă despre bugetarii care fac parte din clientela politică, despre sinecurile înfiinţate sub guvernările de toate culorile ale ultimilor ani. Despre intelectualii fără coloană vertebrală răsplătiţi astfel pentru serviciile aduse. Unui profesor sau unui medic, care aduce servicii întregii societăţi, i se va reduce leafa cu 25%. Dacă este aşa, atunci posturilor publice clientelare ar trebui să li-se aplice o reducere şi mai drastică, dacă nu cumva cele cu adevărat inutile ar trebui desfiinţate de tot. Nicio vorbă despre risipa banului public prin acordarea unor contracte pentru "firme de casă". Nimic despre cheltuielile disproporţionate ale parlamentarilor sau ale ministerelor.

Preşedintele a făcut apel la solidaritatea tuturor românilor în aceste momente de criză. Pentru ca omul simplu să fie solidar cu elita politică, e nevoie de mai mult din partea acesteia. În primul rând calitatea morală a ei ar trebui să fie alta. Dar urgenţa momentului ne impune să ne raportăm la cea de acum. Ţara e condusă de cei care au fost aleşi, momentan nu există o alternativă reală la această clasă politică falimentară. Aşa cum e ea, cetăţeanul ar putea simţi un minim de solidaritate, dacă ar vedea o preocupare sinceră a celor care conduc în direcţia eliminării celorlalte aspecte bugetofage amintite mai sus, care ţin de o minimă corectitudine şi etică a guvernării. Nu cred însă că trebuie să ne facem iluzii prea mari în această privinţă.

Nu ne rămâne decât speranţa evitării colapsului total, fie şi cu preţul unor importante sacrificii sociale. Dar nu e lipsit de importanţă nici să înţelegem care sunt adevăratele cauze pentru care s-a ajuns aici. Ele sunt de o dublă natură. Pe de-o parte ţin de însăşi esenţa sistemului politic actual, cel "democratic", dar pe de alta şi de "specificul naţional", de faptul că acest sistem -conturat limpede în teorie- capătă la noi (ca şi la alţii, de pildă la greci) accente "balcanice" în modul în care el este transpus în viaţă şi interpretat la modul concret.

Într-unul din talk-showurile omniprezente în aceste zile, un politolog cu un aer superior încerca să ne "lumineze" într-o anumită privinţă pe noi, ignoranţii. Anume că de fapt nu existăm, că suntem o "ficţiune", că trăim într-o "ficţiune". Remarca se dorea una critică la adresa discursului preşedintelui Băsescu, care vorbea de solidaritatea românilor în faţa crizei prin care trece România. O critică poate fi perfect îndreptăţită, dar nu în acest punct: anume că "românii" şi "România" nu ar exista în realitate, fiind simple ficţiuni, ceea ce există fiind cel mult "cetăţenii" unui "stat" care poartă numele "România", dar care (nu-i aşa ?) ar putea purta foarte bine şi un alt nume, căci tot o ficţiune ar fi ... Ei bine, mai rar o asemenea afirmaţie pe cât de sfruntată, pe atât de falsă, oricât de "doctă" ar fi fost alura cu care ea a fost lansată! În primul rând deoarece contrazice bunul simţ: până acum era de la sine înţeles că noţiunile de "român" şi "România" nu sunt doar vorbe goale. Dar nu e numai atât. Ignorând aceste realităţi, ignorăm şi rădăcinile profunde ale crizei în care ne aflăm.

Pe de-o parte este o criză a statului, care se răsfrânge cu putere asupra simplilor cetăţeni. Pe acest palier lucrurile sunt indiscutabile. S-a ajuns aici datorită unor defecte structurale inerente sistemului democratic. Se spune că ar fi cel mai bun dintre toate sistemele politice, dar, iată, nu e nici el perfect. Anume: sistemul, regulile jocului, sunt cele care impun politicienilor să facă în campania electorală promisiuni fără acoperire, să dea "pomeni" electorale, să creeze favoruri unor categorii sociale ale căror voturi sunt într-un fel sau altul "cumpărate" - chiar şi atunci când resursele statului nu permit o asemenea risipă. Numai că niciun partid nu a ajuns vreodată la putere altfel decât prin promisiuni de multe ori demagogice, în niciun caz prin anunţarea unui program de austeritate - chiar dacă aşa ceva ar fi de-a dreptul vital pentru întreaga ţară. Dar nu se cumpără numai voturi. Se cumpără şi susţinerea electorală, se răsplătesc "sponsorii" şi "susţinătorii". După câştigarea alegerilor, aşa-numitei "clientele politice" i se asigură fie posturi călduţe plătite de la buget, fie contracte economice avantajoase pentru ei şi falimentare pentru stat. Aceasta e o altă deficienţă structurală a sistemului.

Cele arătate mai sus se practică în fond în toate democraţiile din lume. Dar nu în toate vedem aceleaşi rezultate ca în România, sau ca în Grecia (adică mai rău). Aici intervine acel factor de specific naţional, care nu este deloc unul "fictiv". În unele ţări pierderile sociale datorate acestor defecte ale sistemului politic sunt tolerabile şi nu se ajunge la o prăbuşire totală. În alte părţi însă, cum e şi pe la noi, corupţia şi lipsa de valori morale a clasei politice duce la alte consecinţe.

Până acum am asistat la o lăbărţare a elementului rău al sufletului românesc: lipsa ataşamentului faţă de valori, cameleonismul, şmecheria şi demagogia, învârteala şi şpaga. Suprapuse peste actualul sistem politic, ani de zile, fără cea mai mică tentativă de îndreptare, aceste însuşiri ale mentalităţii româneşti ne-au adus unde am ajuns acum: pe marginea prăpastiei.

Soluţia ieşirii din criză nu mai poate fi o dictatură, care să ceară oamenilor sacrificii fără măsură, dar punându-le pumnul în gură şi suprimând ceea ce e esenţial pentru orice neam: libertatea. De o asemenea politică am avut parte până în 1989. Ea nu ne-a dus decât tot la faliment, tocmai pentru că a distrus în primul rând toate valorile sufleteşti ale acestui neam.

Aici stă de fapt adevărata cale a ieşirii din criză. Căci vorbim în primul rând de o criză morală. Măsurile de austeritate economică sunt de neocolit, dar trebuie întradevăr să se ajungă la o solidaritate reală a românilor. În teorie, îndemnul preşedintelui este corect. Numai că nu trebuie să aşteptăm din partea clasei politice actuale o revoluţie morală care să ducă la o asemenea solidaritate reală. Ei s-au epuizat, au devenit simpli flaşnetari ai unor lozinci fără acoperire, care nu mai ating sufletul acestui popor. Vor avea parte de dispreţ, nu de solidaritate. Dar de unul generalizat. A schimba actuala putere politică cu alternativele oferite de opoziţia parlamentară nu e o soluţie. Aceştia sunt cel puţin la fel de responsabili pentru starea în care a ajuns ţara: o ruină!

Speranţa poate veni numai dinspre acea Românie tăcută, care nu se mai regăseşte demult în actuala clasă politică. Şi care este majoritară! Mai avem încă resurse omeneşti nevalorificate, care încă nu şi-au rostit cuvântul pentru un public mai larg. E nevoie doar de cineva care să dea "deşteptarea".

Încet, încet, critica din anii '30 ai secolului trecut făcută de Căpitan atât sistemului politic al vremii, cât şi defectelor morale ale poporului român, începe să revină tot mai mult în actualitate. Aproape toate aspectele se pot transpune şi în zilele noastre. Inclusiv necesitatea unei revoluţii morale în România. E singurul exemplu pe care îl avem în toată istoria noastră recentă.

Dacă cineva ştie şi altele, să o spună. Ascunderea sub obroc a oricărei posibile alternative de salvare a ţării din marasm nu înseamnă în aceste momente decât pură iresponsabilitate – aproape cu nimic mai prejos decât "soluţiile" rapide şi radicale, demolatoare, care nu ar face decât să ne arunce în haos şi anarhie.

Bogdan Munteanu

Costurile sociale ale pornografiei

În martie 2010 un studiu major de peste 100 de pagini privind efectele pornografiei în societate a fost emis in Statele Unite. Redăm un rezumat al acestui studiu compilat de d-na profesor Olimpia Popa. Studiul este unul dintre cele mai importante privind acest subiect şi a fost întocmit în urma unui efort care a luat ani de zile şi a fost compilat de specialişti americani proeminenţi in domeniu.

Odată cu utilizarea internetului consumul de pornografie a crescut mai mult decât oricând în istoria omenirii, iar conţinutul său este tot mai grafic. Pornografia, mai ales cea cu un grad ridicat de violenţă, are efecte negative asupra individului si asupra societăţii.Tot mai multe studii indică faptul că, pentru unii utilizatori, pornografia poate fi psihologic adictivă si poate afecta negativ calitatea relaţiilor interpersonale şi sănătatea sexuală.Ea reprezintă o ameninţare la adresa sănătăţii publice şi personale, precum şi la adresa familiei. Unele dintre efectele negative ale consumului de pornografie pot fi combătute prin acţiunea comună a legiuitorilor, personalului medical, educatorilor, politicienilor şi a liderilor de corporaţii responsabili. Pornografia afectează atât adulţii (căsătoriţi sau necăsătoriţi) cât şi copiii. Afectarea include comportamente patologice şi unele comportamente care sunt şi ilegale şi patologice.

Studiul prezintă 8 concluzii majore privind consumul pornografiei, cât şi recomandări pentru combaterea ei.

Concluzia 1 Ca niciodată în istorie, pornografia este acum disponibilă si consumată la scară largă în societate, în mare parte datorita internetului. Nimeni nu rămâne neatins de ea.

Concluzia 2 Există dovezi că acum pornografia este calitativ diferită de ceea ce a fost în trecut prin omniprezenţă, folosirea de imagini tot mai realiste si caracterul violent.

Concluzia nr 3

Consumul de pornografie pe internet poate afecta, în mod special, femeile. Pornografia modelează, în plan social, aşteptările legate de comportamentul sexual feminin. Soţiile caută, în general, relaţii maritale bazate pe respect reciproc, onestitate, iubire romantică. Pornografia promovează exact opusul: relaţii bazate pe lipsa respectului, detaşare, promiscuitate şi abuz. Rapoartele medicale arată că, atunci când descoperă utilizarea pornografiei pe internet de către soţ/partener, femeile trăiesc sentimente de trădare, neîncredere şi mânie.

Concluzia nr 4

Consumul de pornografie pe internet poate dăuna în special copiilor. Internetul şi celelalte mijloace media expun copiii, cu sau fără voia lor, la pornografie extrem de violentă, nelăsând posibilitatea niciunui control eficient din partea părinţilor.

Concluzia nr 5
Consumul de pornografie poate dăuna unor persoane care nu au legături imediate cu consumatorii de pornografie.

Furnizorii de materiale pornografice şi cei care crează materialele respective, sunt ei înşişi afectaţi de pornografie. Se estimează că între 14.500 şi 17.500 de oameni sunt traficaţi în USA în fiecare an. 70% din persoanele traficate, (femei şi copii) sunt exploatate sexual.

Concluzia nr 6
Consumul de pornografie pe internet dăunează consumatorilor. Un rezultat al consumului de pornografie este impotenţa în relaţia cu un partener real, fapt căruia i se adaugă depresia şi nefericirea.

Concluzia nr 7
Consumul de pornografie este problematic din punct de vedere filozofic şi moral. Mulţi oameni consideră pornografia o chestiune personală, un "drept" al lor, care nu-i afectează pe ceilalţi, ceea ce este ilogic. Unele lucruri sunt, pur şi simplu, greşite în principiu, iar pornografia este "una dintre marile boli sociale", considerată ca atare de cei mai mulţi oameni, inclusiv de majoritatea celor dependenţi de ea.

Concluzia nr 8
Faptul că nu toţi oamenii sunt afectaţi de pornografie nu înseamnă că ea nu trebuie reglementată. Pornografia şi obscenitatea au fost, de-a lungul vremurilor, reglementate prin apel la concepte legale (periclitare, decenţă publică şi altele). Ea a fost condamnată din diferite perspective religioase şi ideologice, de la morala creştină până la feminism

Recomandări :

Comunitatea medicală, (care posedă dovezi despre consecinţele consumului de pornografie din experienţa profesională), trebuie să-şi asume rolul principal în strângerea de noi dovezi şi răspândirea informaţiilor la cel mai înalt nivel al opiniei publice şi guvernării.
Educatorii şi profesorii pot include în programă concluziile studiilor referitoare la pornografie, aşa încât adolescenţii să înţeleagă efectele devastatoare ale pornografiei asupra vieţilor consumatorilor şi producătorilor ei.
Jurnaliştii, editorii, bloggerii şi alte persoane care pot influenţa opinia publică se pot implica. De exemplu, jurnaliştii de investigaţie pot cerceta aspectele financiare ale industriei pornografice, legătura dintre traficul de fiinţe umane şi pornografie, felul în care sunt atraşi "actorii" în această industrie.
Celebrităţile sunt chemate să descurajeze prezentarea favorabilă a pornografiei, si să ia atitudine împotriva ei în campanii publice.

Guvernul, la diverse nivele poate avea şi el un rol important în reducerea costurilor sociale ale consumului de pornografie. În primul rând, guvernul ar putea scoate în afara legii producerea şi distribuirea de materiale obscene. In al doilea rând, liderii politici s-ar putea angaja în campanii publice împotriva pornografiei. In al treilea rând, toate materialele "pentru adulţi"(tipărite sau digitale) trebuie să conţină un avertisment cu privire la potenţialul adictiv şi la posibila afectare psihologică a consumatorului.

Concluziile trase de acest studiu sunt ingrijorătoare, însă recomandările par greu de pus în practică şi probabil că nu vor putea fi implementate într-o democraţie originală ca a noastră, pentru că mulţi politicieni (dintre aceia care vor să promoveze drepturile minorităţilor sexuale şi care se pretind a fi umanitarişti) vor spune că este discriminare, vor lua apărarea pornografiei aşa cum apără drepturile homosexualilor, aşa cum susţin avortul, deoarece pornografia este primul pas şi către avort şi către un comportament patologic deviant, adică

exact ceea ce îşi doreşte să promoveze această categorie de politicieni.

Cât despre apelul ca celebrităţile să descurajeze pornografia, marea majoritate dintre aceste celebrităţi au promovat până acum exact opusul…

Educatorii şi profesorii din occident şi din România vor putea să-i educe pe copii despre urmările pornografiei numai atunci când nu le vor mai preda ore de educaţie sexuală de la vârste fragede…

Ce să mai vorbim despre guvern care la noi este omni-absent în apărarea normalităţii, dar care în schimb face exces de zel de multe ori în a-şi asuma orice recomandare a Parlamentului European care promovează cu sârg drepturile minorităţilor de tot felul şi în special a celor sexuale.

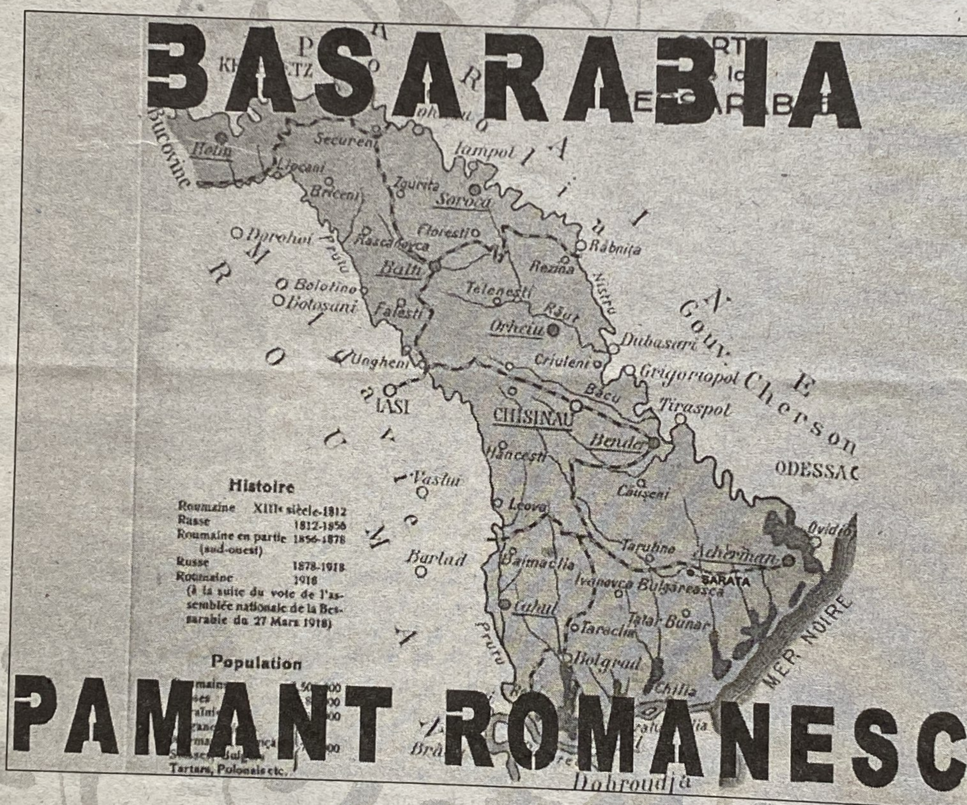
Sperăm totuşi să le dea Dumnezeu autorităţilor noastre mintea ce de pe urmă!

Andrei Nastase

Mărturisire

Sunt un român basarabean, născut la 3 iunie 1931 în localitatea Glodeni, jud. Bălţi, într-o familie de intelectuali . După ce am absolvit studiile superioare şi am devenit inginer în domeniul energetic, soarta a făcut să mă stabilesc definitiv în România, pe care am colindat-o în lung şi în lat. Nici nu visam că inima să-mi fie furată de o moldoveancă din Piatra-Neamţ cu care sunt căsătorit de 40 de ani şi avem împreună un fiu. Constat astfel că în viaţă naşterea, căsătoria şi moartea nu depind numai de om. Şi dacă am început să-mi deschid sufletul şi să mă confesez, apoi aveţi „puţintică răbdare".

Îmi plac oamenii de caracter, natura, ţăranul producător de pâine şi de datini străbune, folclorul şi literatura clasică -mai ales fabulele şi anecdotele populare, spectacolele de teatru şi muzica „ce ne gâdilă în mod plăcut urechea", după cum spunea I.L Caragiale. Îmi place ştiinţa pusă în slujba Omului , a Educaţiei şi a Păcii.

Îmi place drumeţia cu „traista-n băţ" şi să tăifăsuiesc cu bătrânii înţelepţi.

Nu-mi plac hoţii şi dictatorii, şmecherii şi tupeiştii, mincinoşii şi leneşii, cum nu-mi plac nici lipsa de demnitate şi solidaritate, mai ales cea naţională. Nu-mi place amestecul politic în treburile bisericeşti, şcolare, juridice şi mass-media.

Detest laşitatea celor ce cunosc adevăruri şi nu iau atitudine fermă împotriva celor ce ne mistifică istoria şi denigrează valorile naţionale.

La 30 august 1990 am participat că membru fondator la înfiinţarea Asociaţiei Culturale Pro Basarabia şi Bucovina, Filiala Piatra-Neamţ. Din 1991 am devenit al patrulea preşedinte al acestei filiale şi mărturisesc, fără modestie, că nici până-n prezent nu s-a găsit un alt preşedinte devotat cauzei Reîntregirii Neamului care să mă înlocuiască. M-am călăuzit totdeauna după îndemnul cărturarului Eudoxiu Hurmuzachi: „fiecare este dator să-şi apere vatra, neamul, limba şi credinţa"!

În acest scop filiala noastră a contribuit cu ajutoare umanitare mai multe în actuala Republică Moldova şi mai puţin în regiunea Cernăuţi din Ucraina, unde condiţiile erau mai restrictive. Am ajutat şcoli, biblioteci, biserici cu cărţi în valoare de milioane de lei .În unele spitale, şcoli sau biserici ajutorul a constat şi în materiale de construcţii sau bani.Am contribuit cu ajutoare pentru familiile celor din grupul de patrioţi „Ilie Ilaşcu" dar şi pentru elevii basarabeni care în perioada 1992-2000 au învăţat în şcolile din Piatra-Neamţ. Am ajutat cu îmbrăcăminte, medicamente şi detergent copiii bolnavi psihic de la Spitalul nr. 5 din Bălţi, dar şi pe invalizii foşti voluntari în Războiul transnistrean din 1992.

La aceste acte umanitare adaug alte acţiuni de ajutorare pentru slujitorii artelor. Astfel, am sprijinit Ansamblul „Speranţa" al elevilor din Chişinău care au participat la Piatra-Neamţ în 1992 la Sărbătorirea Zilei Naţionale a României, cât şi ansambluri folclorice din Orhei sau „Dor Doruleţ" al Liceului "Ion Creangă"din Chişinău. Ca obiectiv imediat următor dorim o intensifcare a acţiunilor care să ducă la o mai strânsă colaborare şi cunoaştere a românilor din Ucraina.

Am făcut mai multe amendamente la o serie de legi, dar şi demersuri pe lângă foruri competente care să reglementeze buna funcţionare dar şi să faciliteze îndeplinirea unor obiective majore ale Asociaţiei Culturale Pro Basarabia şi Bucovina la nivel naţional.

Realizările filialei Neamţ a ACPBB, deşi modeste, au contribuit la menţinerea speranţei de Reîntregire a României în hotarele ei fireşti, aşa cum, de altfel, la nivelul celorlalte filiale se întamplă, pentru că pe toţi ne uneşte speranţa.

Toate acţiunile au fost posibile datorită membrilor, simpatizanţilor, donatorilor şi sponsorilor, care au dat dovadă de conştiinţă şi solidaritate românească şi cărora le mulţumesc şi pe această cale.

Valeriu Eutusianu

Un portret, mulți luptători și o tinerețe în slujba libertății

O istorie zguduitoare avem, şi pe asta unii încearcă să ne-o ascundă sau să ne-o împroaşte cu noroi, să ne-o înmormânteze, iar pe eroii noştri care au însemnat ceva şi au luptat pentru un crez pe acest pământ, ar vrea să-i desfiinţeze. Dorinţa de libertate, caracterizează de secole sufletul românesc, pentru care unii şi-au sacrificat tinereţea şi chiar viaţa. Pe aceşti luptători care au înfruntat un sistem crud şi nemilos cum a fost cel comunist, unii antiromâni încearcă să ni-i îndepărteze din cartea eroică a neamului.

Filmul „Portretul luptătorului la tinereţe" dezgroapă din varul nestins al istoriei, de sub lespedea comunismului, o generaţie care ar trebui să ne fie pildă pentru viitor nouă generaţiei actuale, izbită de iceberg-ul postmodernist. Acest film mi s-a părut a fi un exemplu de echidistanţă, de prezentare obiectivă a istoriei adevărate a anilor de după cel de-al doilea război mondial, cu acei tineri învăţaţi să-şi apere singura avere, cea cu care s-au născut şi s-au învăţat, libertatea. Portretul este al unui suflet care nu face nicio concesie cu comunismul sângeros de la putere,un erou care şi-a sacrificat cei mai frumoşi ani ai tinereţii luptând pentru demnitatea si libertatea Neamului Românesc şi care a avut tăria sa se opună diabolicului sistem impus cu forţa în ţara noastră de tancurile Antihristului roşu ajutat de cozile de topor autohtone.

Dacă „Supravieţuitorul" lui Sergiu Nicolaescu îl arată pe comisarul Moldovan în puşcăriile comuniste, aici Constantin Popescu îl înfăţişează pe pânza cinematografică pe Ion Gavrilă „Ogoranu" şi ceilalţi rebeli din munţii Făgăraş într-o realitate crudă, prin care au trecut aceşti tineri hăituiţi, ce erau buturuga care se opunea drumului spre o Românie socialistă „multilateral dezvoltată", spre o „epocă de un aur" fără de karate, un ghimpe în proaspăta orânduire care se vroia „eliberatoare". Filmul îi prezintă pe aceşti tineri , toţi caractere deosebite care şi-au menţinut verticalitatea , în ciuda cumplitei prigoane, cu preţul jertfei supreme, eroi al căror al căror exemplu este demn de urmat. Ei au fost ca nişte pui de lei părăsiţi, care s-au apărat de atacul bolnav şi plin de ură al hienei flămânde.

La festivalul B-EST IFF 2010, „Portretul luptătorului la tinereţe" a fost aplaudat la scenă deschisă, împreună cu protagoniştii filmului care au salutat de pe scenă, câştigând pe bună dreptate premiul publicului. Imaginea care a fost una cutremurătoare, la propriu şi la figurat, pentru care a fost îndreptăţit să primească şi un al doilea premiu, ne-a proiectat simţurile în acei ani negri, de disperare a neamului românesc, forţat să înghită o doctrină importată de la bolşevici, doctrină de care era total străin. Acest film reprezintă, potrivit regizorului Constantin Popescu, o primă parte din trilogia pe care şi-a proiectat-o acesta despre acele zile când securiştii prigoneau oamenii care iubeau libertatea, urmând să vedem şi portretele altor eroi care s-au opus regimului sovietizat, Elisabeta Rizea şi fraţii Arnăuţoiu. În speranţa că şi episoadele următoare din această serie de restituiri atât de necesară pentru cunoaşterea adevărului istoric ocultat până în zilele noastre, se vor ridica la înălţimea primului, le aşteptăm cu nerăbdare!

Florian Cristache

PICHETAREA MINISTERULUI ECONOMIEI

O delegatie de militanti ai Partidului "Pentru Patrie" au pichetat, marti 11 mai 2010, Ministerul Economiei, Comertului si Mediului de Afaceri, cerind public ministrului Adriean Videanu si premierului Emil Boc abandonarea imediata a proiectului de exploatare aurifera de la Rosia Montana.

Reprezentantii PPP, au purtat drapele tricolore sau cu insemnele organizatiei, precum si bannere pe care scria "ROSIA MONTANA NU E DE VANZARE!" ori "IANCULE, DE CE NU VII / SA VEZI MUNTII TAI PUSTII ?", pe fondul sonor al unor imnuri nationaliste legate de Muntii Apuseni.

Secretarul general al partidului, Florin Dobrescu a anuntat ca pichetul de astazi face parte dintr-o campanie ampla initiata de PPP impreuna cu organizatii ale societatii civile, care isi propune informarea publicului romanesc si sensibilizarea institutiilor statului cu privire la proiectul minier promovat de Ministerul Economiei si de compania canadiana Gold Corporation, si la consecintele dezastruoase la adresa mediului natural si vestigiilor istorice de o insemnatate deosebita, pe care acesta le presupune. Dobrescu a aratat ca proiectul este cu totul nerentabil pentru statul roman, si ca el reprezinta o mostra de imoralitate, intrucat o generatie nu are dreptul sa epuizeze intr-un mod distructiv toate resursele strategice ale tarii, fara a mai lasa nimic generatiilor viitoare.

El a cerut reprezentantilor Guvernului sa se situeze pe linia interesului national, avertizind ca initiatorii proiectului isi asuma o grea raspundere atat in fata neamului roamanesc cat si fata de normativele europene in privinta dezvoltarii durabile si protectiei mediului, facaind trimitere directa la rezolutia adoptata saptamana trecuta de Parlamentul European in acest sens.

Florin Dobrescu a afirmat ca fondatorii PPP au rezistat in inchisori ori cu arma in mana in munti impotriva ocupatiei comuniste, iar tinerii de azi vor rezista impotriva dezastrului proiectat la Rosia Montana, uzand de toate mijloacele Statului de Drept pentru in care au crezut si continua sa creada.

El a indicat alternative de dezvoltare economica a zonei si a anuntat ca pichetarea se va incheia cu depunerea la secretariatul Ministerului a unui memoriu prin care PPP cere stoparea imediata a proiectului de la Rosia Montana.

Manifestarea s-a bucurat de prezenta mass-mediei si in sepcial a reprezentantilor Radio Romania Actualitati.

O mărturie despre Căpitan

Pe părintele Ion Bârlănescu l-am cunoscut la Timişoara prin 1995. Era încă în serviciu si oficia la Catedrala din Timişoara, şi având (încă din tinereţe) harul scrisului, publica în foaia diecezană locală articole pe diverse teme religioase. Peste 2-3 ani avea să se pensioneze şi să se mute din Timişoara la Bucureşti, unde avea o fiică, eu pierzând legătura cu dumnealui. Cât timp a mai stat in Timişoara am aflat multe lucruri din biografia domniei sale, lucruri pe care le-aş semnala. Pentru a defini statura morală a părintelui voi menţiona întâi (răsturnând cronologia faţă de relatarea propriu-zisă) că prin anii '50 când comuniştii persecutau Biserica şi chiar demolau biserici, părintele Bârlănescu s-a apucat de construit o biserică. N-a apucat bine să înceapă construcţia că tovarăşii i-au intentat de mare urgenţă un proces şi l-au întemniţat 6 ani. După ieşirea din temniţă părintele avea să mai îndure şi durerea pricinuită de soţia care l-a părăsit în timp ce era întemniţat. Singura alinare i-a rămas în slujirea altarului, alternând cu bucuria scrierii si publicării articolelor inspirate de harul Domnului de care am amintit şi care l-a însoţit până la sfârşit. Acestea le-am menţionat spre a depune mărturie de ţinuta morală desăvârşită a părintelui şi creditul de care trebuie să se bucure cuvântul sau.

Revenind ceva mai devreme pe cursul vremii, părintele mi-a povestit că pe vremea cand urma seminarul teologic şi-şi dovedea încă de pe atunci harul scrisului în diverse eseuri scrise şi publicate, tineri legionari cam de-o vârstă cu el l-au remarcat şi au încercat să-l atragă în Mişcarea Legionară. Părintele s-a lăsat antrenat în câteva activităţi şi manifestări de-ale lor, constatând compatibilitate între viziunea sa despre viaţă şi crezul legionar. Părintele a avut chiar discuţii cu tatăl său, de orientare liberală, care îşi făcuse o impresie nefavorabilă despre Legiune, din frecventarea unor cercuri şi publicaţii ale vremii care loveau perfid în imaginea Legiunii. Treptat însă, fiul îl lămureşte ce este şi ce urmăreşte cu adevărat Legiunea. Edificat în sfârşit, bătrânul preot a exclamat: „Păi dacă-i aşa, atunci şi eu sunt legionar!". Cu toate acestea, părintele a hotărât să nu se încadreze ca membru in ML deoarece firea sa oarecum boemă nu se potrivea cu viaţa riguros încadrată într-un program strict a legionarilor. Când spun de firea boemă a domniei sale, înţeleg prin aceasta faptul că în momentele în care părintele era lovit de inspiraţia şi patima scrisului, nu mai putea fi smuls cu uşurinţă de la scris pentru diverse activităţi legionare care erau destul de frecvente. Avea nevoie de zile de-a rândul de tihnă spre a-şi duce la capăt redactarea cugetărilor de care-l învrednicea darul bunului Dumnezeu. În intervale se întâlnea cu prietenii legionari care-l înconjurau cu multă dragoste, îl preţuiau deosebit şi-i acordau încredere fara rezerve. Acest lucru l-a adus pe părinte în repetate rânduri în preajma Căpitanului şi a apropiaţilor acestuia. A avut ocazia să asiste la multe dezbateri. Eu am reţinut o relatare care pune într-o lumină deosebită, aparte, figura aceluia care a rămas în istoria românilor sub numele de Căpitanul Corneliu Zelea Codreanu. Pe aceasta o voi relata aşa cum mi-a povestit-o părintele Bârlănescu.

Deci era prezent părintele într-o încăpere în care Căpitanul impreună cu staff-ul legionar (20-30 de persoane), într-o atmosferă destinsă, intr-un moment de oarece răgaz, vorbeau diverse. În cursul discuţiei iniţial fara vreo ţintă anume, cineva a ridicat problema ce ar trebui făcut dacă Mişcarea ajunge la putere. Au sărit câţiva că nu e cazul, că nu e momentul ca Mişcarea să acceadă la putere, că nu au încă suficienţi oameni etc. Au intervenit alţii care au arătat că dimpotrivă, Mişcarea are membri mai mult decât suficienţi să ocupe toate fotoliile puterii. Astfel că discuţia treptat s-a organizat într-un exerciţiu (in joacă) de numire a titularilor pentru diverse funcţii. Au fost luate la rând diverse ministere, la unele găsindu-se din capul locului titularul acceptat cvasiunanim, la altele avansându-se diverse nume, cu argumente pro şi contra până când se ajungea la luarea unei decizii. La toate discuţiile Căpitanul, liniştit, nu a intervenit, lăsând jocul „de-a câştigarea puterii" să decurgă în voie, urmărind însă cu mare atenţie şi dragoste strădaniile camarazilor. Mai spre sfîrşit s-a ajuns şi la Externe, unde un camarad îl propunea pe cutare, altul contrapropunea pe altcineva şi iac-aşa discuţia a ajuns la o oarecare lâncezeală. Căpitanul, care cum spuneam, nu intrase pînă atunci in discuţiile camarazilor, dar care urmărise totul foarte atent şi cu interes, a luat şi el cuvântul:

- Domnilor, a cuvântat Codreanu, v-am ascultat pe toţi. Cutare l-a propus pe Cutărescu, altul a numit pe nu ştiu mai cine şi tot aşa, fără să ajungem la vreun rezultat. Aşa că domnilor, să ştiţi că dacă vreodată vom ajunge la guvernare, eu îl voi numi pe Titulescu.

Moment în care s-a lăsat o tacere adâncă, dar apoi feţele s-au destins şi privirile vesele si şuşoteala voiau parcă să ceară confirmarea Căpitanului că e vorba de o glumă.

- Nu, domnilor, nu glumesc. Când ajung la guvernare să ştiţi că îl numesc pe Titulescu la Externe. Şi eu ştiu, ca voi toţi, că Titulescu e un mare nemernic, fără discuţie, dar să ştiţi că Titulescu e foarte capabil şi are o pregătire extraordinară, de care nu ne putem lipsi. Nimeni nu-i poate sta alături în privinţa capacităţii. Dar însuşirile astea le-a folosit, până acum, rău. Eu dacă vin la guvernare îl numesc la Externe, dar îl supraveghez strict, îl oblig să ţină linia mea politică, pe linia neamului românesc. În felul acesta Titulescu poate sluji neamului nostru. Da, pe Titulescu l-aş numi la Externe.

În încăpere s-a lăsat o linişte respectuoasă.

Dacă după aceasta a mai urmat ceva şi ce anume a mai urmat nu mai ştiu, fie că părintele nu mi-a spus, fie că memoria mea nu a mai reţinut, rămânând fixată definitiv pe acest crâmpei din biografia Căpitanului, dând încă o mărturisire despre personalitatea sa, despre dimensiunea sa morală, politică şi intelectuală, căci ea atestă o dată în plus genialitatea Căpitanului nostru, care, ca şi în alte dăţi a putut fi, atât în probleme globale cât şi în găsirea unor soluţii de detaliu, cu (cel puţin) un pas înaintea contemporanilor săi.

Cinstită fie-i memoria!

Nicolae Coltoiu

Înălțarea Domnului

Înălțarea Domnului este unul dintre cele 12 mari Prazince Împărătești ale Bisericii noastre. În această zi prăznuim momentul în care, în prezența apostolilor Săi, Domnul nostru, Iisus Hristos S-a înălțat la cer de pe Muntele Măslinilor. Aceasta a avut loc la 40 de zile de la Înviere.

Întâlnindu-se Iisus cu ucenicii după Înviere, și deschizându-le mintea ca să priceapă Scripturile, le-a spus: "Așa este scris și așa trebuie să pătimească Hristos și să învieze din morți a treia zi (...) Voi sunteți martorii acestora. Și iată. Eu trimit peste voi făgăduința Tatălui Meu; voi însă ședeți în cetate, până ce vă veți îmbrăca cu putere de sus. Și i-a dus afară până spre Betania și, ridicându-Și mâinile, i-a binecuvântat. Și pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei și S-a înălțat la cer. Iar ei,închinându-se Lui, s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare"(Luca 24:45-52).

Semnificația Înălțării reprezintă o expresie a preamăririi cerești a lui Hristos care, ridicat la dreapta lui Dumnezeu, domnește ca Împărat.

Spiritualitatea Înălțării se întemeiază pe speranță, Înălțarea Domnului fiind totodată o garanție și a înălțării noastre: "Iar Eu când Mă voi înălța de pe pământ, îi voi trage pe toți la Mine", (Ioan 12:32). Nu este vorba numai de o înălțare spirituală, ci una la care va participa și trupul nostru. După cuvintele Sfântului Pavel aceasta va avea loc după învierea celor adormiți și a transformării trupurilor celor aflați în viață în trupuri nestricăcioase și nemuritoare: "Nu toți vom muri, dar toți ne vom schimba (...) Căci trâmbița va suna și morții vor învia nestricăcioși, iar noi ne vom schimba. Căci trebuie ca acest trup stricăcios să se îmbrace în nestricăciune și acest (trup) muritor să se îmbrace în nemurire" (I Corinteni, 15:51-53).

Iată deci că prin Sfânta Sa Înălțare Mântuitorul Iisus Hristos unește cele cerești cu cele pământești, deschide calea către cer a fiecăruia dintre noi și ne asigură de marea Sa iubire față de noi, dorind ca să fim împreună cu El.

Rămâne că fiecare din noi să se întrebe dacă merită sau nu nemărginita dragoste a lui Hristos.

Radu Marin

Robii unei credințe

HRISTOS A ÎNVIAT!,acesta este salutul pe care îl adresez din toată inimă tuturor creștinilor.În special aceste zile trebuie să ne prilejuiască o meditație la jertfă,la suferință și la cruce.O aducere aminte a acelora care nu au vrut să își piardă sufletul și s-au legat cu toată ființa de HRISTOS.Îmi cer smerit iertare tuturor acelora ce mai înainte de mine au știut și au scris despre cei doi apologeți creștini. În zona plină de spiritualitate a Neamțului ,mai precis la Mănăstirea Sihăstria și Mănăstirea Petru-Vodă,odihnesc pe vecie doi din cei mulți care au împărțit același ideal legionar(creștin și național).Legionarii au supraviețuit ori au murit în închisori cu sentimentul ispășirii hristice a păcatelor neamului românesc,ei fiind"robii unei credințe",după cum afirma Ion Moța.

În cimitirul Mănăstirii Sihăstria își doarme somnul de veci părintele Marcu-Constantin Dumitru-Fachirul numit așa de securiști pentru că după ore întregi de bătaie și schingiuiri era tot vioi și de neclintit.Părintele Marcu a intrat în viața monahală după ce a stat mai mult de 20 de ani în pușcăriile a trei regimuri.

Întreaga sa viață a fost un șir neîncetat de suferințe și nevoințe.Fost coleg de celulă la Aiud cu parintele Marcu, în cimitirul Mănăstirii Petru-Vodă odihnește monahul Atanasie-Alexandru Ștefănescu.Un alt model de credință,de comportament,de verticalitate și de permanentă dăruire.

Model de virtute creștină a urmat din tinerețe principiile educației moral-creștine ale școlii legionare(jertfire neîncetată pentru apărarea Neamului Românesc și a credinței strămoșești).A urmat o viață plină de luptă, cu arestări și ani grei de temniță.Părintele Marcu și monahul Atanasie, prin exemplul lor de dăruire de sine și de jertfă, se pot înscrie în rândurile SFINȚILOR ROMÂNI ce au suferit în închisorile comuniste.Nu trebuie să-i uităm niciodată pe acești sfinți, luptând pe orice cale să-i facem cunoscuți, avându-i ca exemplu viu de dăruire supremă pentru neamul și credința noastră!

Adrian Velea

"O tinerime fără pasiune politică este tot ce se poate concepe mai fad și mai trist. (...) Cred că nu există în țara asta un singur tânăr să accepte prezentul României.

Emil Cioran, 1936

continuare din pagina 1

PE MARGINEA PRĂPASTIEI

Indiscutabil, falimentul economiei româneşti este o realitate. Rămâne de văzut: cât de drept este sacrificiul pe care preşedintele îl cere românilor năpăstuiţi, în condiţiile în care o pletoră de profitori pălmuiesc mizeria maselor cu luxul şi îmbuibarea lor nesimţită? Cât de moral e să ceri solidaritate aceloraşi năpăstuiţi ai tuturor guvernărilor, în timp ce instituţiile statului sunt sufocate de ciorchini de directori şi funcţionari fără treabă, iar ministerele şi serviciile secrete cheltuiesc, în plină criză, milioane de lei pe laxative, şosete şi hârtie higienică?

S-a vorbit zilele astea de datoriile statului faţă de nu ştiu ce firme. Guvernul are datoria de a face publică lista acestor firme. Nu e exclus să aflăm că aparţin aceloraşi politicieni care astăzi cer unui popor disperat sacrificiul suprem. Şi apoi, ce au produs aceste firme? Căci nu s-a realizat în aceşti 20 de ani în România, nici o autostradă, nici o structură economică rentabilă.

Altceva aşteptam de la preşedintele Băsescu, în locul unei soluţii seci şi a comentariilor despre pamperşi. Aşteptam soluţii pentru categoriile sociale care vor intra în colaps odată cu aplicarea măsurilor. Dar trebuie să recunoaştem că aşteptam cu totul alte soluţii în sine. Ca rezultat al unor învăţăminte din aventura nesăbuită a ultimilor două decenii.

Guvernul Boc a contractat, în numele României, un împrumut colosal. Banii erau meniţi punerii în funcţiune a mecanismului economic ancrasat de corupţie şi diletantism. Or, banii au mers la aceeaşi clientelă politică, după cum însuşi preşedintele Băsescu a recunoscut. Mai mult, tributari unei gândiri rigide, de comisari bolşevici, guvernanţii au îngropat peste 200.000 de IMM-uri, printr-un aberant impozit forfetar.

Ce autoritate morală mai are acest guvern să gestioneze fondurile rezultate din dramaticul sacrificiu cerut românilor de dl. Băsescu? Noi ne permitem să propunem dlui preşedinte alte soluţii. Mai drastice pentru vinovaţii principali ai falimentului naţional, şi mai blânde cu cei care, de 20 de ani trebuie să-i suporte şi să-i voteze. Acum, în ceasul scadenţei a două decenii de risipă şi jaf, se impune procesul penal al privatizărilor frauduloase din ultimile două decenii, concomitent cu punerea sechestrului pe tot ceea ce s-a înstrăinat în acest timp. Sub sechestrul statului, întreprinderile vor continua să funcţioneze, până la terminarea anchetelor.

Apoi, controlul averilor demnitarilor şi confiscarea bunurilor ce nu pot fi justificate. Acestea ar aduce la bugetul statului mult mai mulţi bani decât fărâmiturile culese de la gura bieţilor pensionari.

Astfel, preşedintele ar avea ocazia să intre în istorie ca modernizator al României. Rămâne de văzut dacă va avea puterea să se desprindă de clica politicianistă ce colcăie la adăpostul autorităţii sale.

Doar în aceste condiţii putem accepta sacrificiul cerut în numele salvării ţării. Dar pentru ca o clică de bandiţi cu costum şi cravată să continue să benchetuiască pe mormântul României, nu vom accepta niciodată!

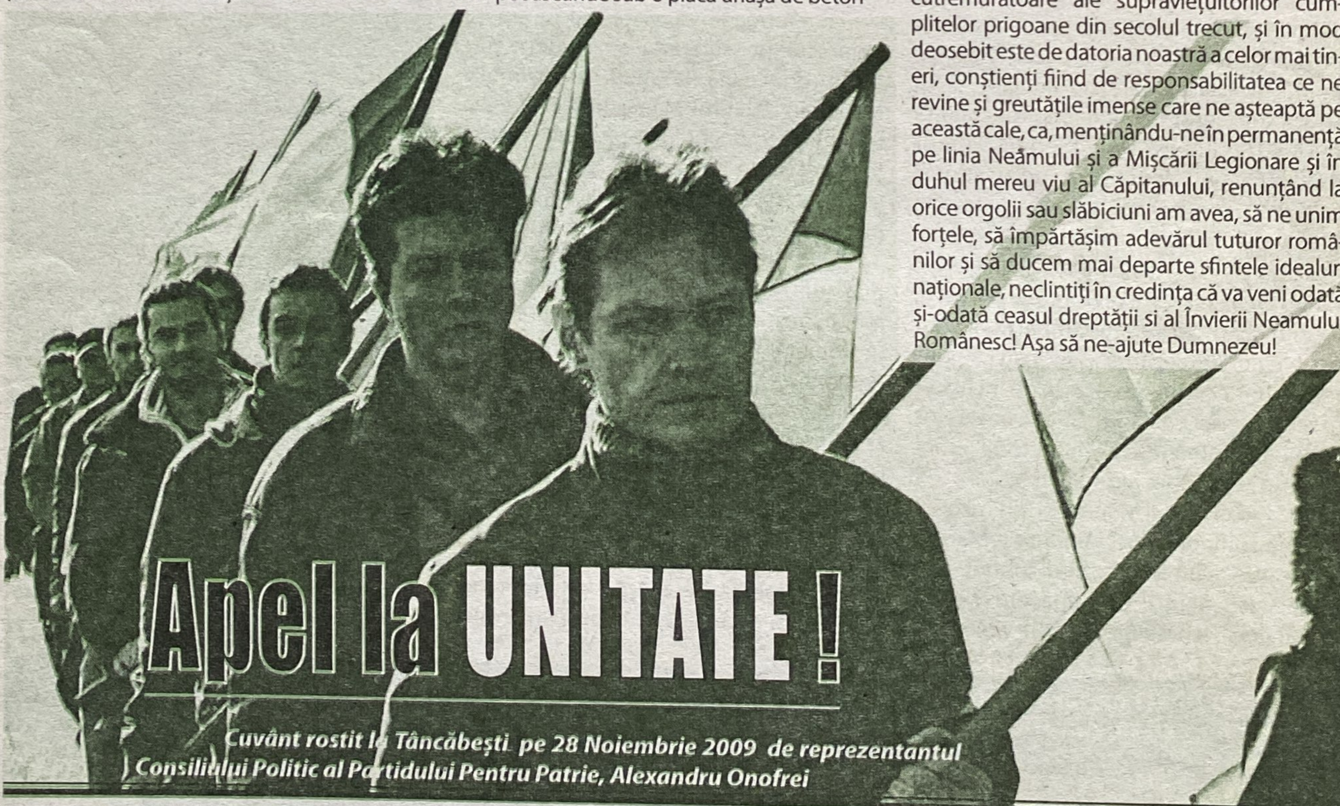
Florin Dobrescu

"Preacucernici Părinţi, onorată asistenţă, dragi camarazi

Ne-a ajutat Dumnezeu să ne întâlnim astăzi aici, în acest loc sfinţit de jertfa Martirilor Neamului Românesc şi ai Mişcării Legionare: Căpitanul, Nicadorii şi Decemvirii. Astăzi, acesta a devenit loc de pelerinaj şi de câte ori am trecut prin apropiere, am văzut români veniţi din diferite colţuri ale ţării oprindu-se, aprinzând lumânări, aducând un omagiu celor ce-au fost răpuşi mişeleşte în apropierea acestui loc. Noi cei mai tineri, păşim cu sfială pe acest pământ, care ne aminteşte de vremuri ale istoriei noastre încărcate de eroism şi tragedie, vremuri care au umplut cerul de martiri.

Iată că, pe măsură ce adevărul se descoperă, aceşti Martiri, care au rămas în permanenţă vii în sufletele camarazilor lor supravieţuitori ai atâtor prigoane, sunt tot mai vii şi în sufletele românilor şi în special ale tinerilor. Cei ce s-au perindat pe la conducerea ţării timp de peste 70 de ani, au crezut că pot ascunde adevărul: au crezut că-l pot ascunde ucigând cu sânge rece floarea tinerimii române si elita ţării din perioada interbelică, au crezut că-l pot ascunde sub o placă uriaşă de beton şi cu acid sulfuric, au crezut că-l pot ascunde trimiţând la moarte pe front în prima linie tineri cu suflete curate, au crezut că-l pot ascunde prin torturi de o cruzime unică în lume încercând aşa zisa reeducare în închisorile comuniste sau ţesând un văl gros de minciuni despre Mişcarea Legionară timp de peste 70 de ani. Dar, cu voia lui Dumnezeu, n-au reuşit!

Astăzi, când se încearcă un nou tip de reeducare, prin intermediul tehnologiei şi al mijloacelor media, este de datoria celor care au aflat adevărul, mulţumită mărturiilor cutremurătoare ale supravieţuitorilor cumplitelor prigoane din secolul trecut, şi în mod deosebit este de datoria noastră a celor mai tineri, conştienţi fiind de responsabilitatea ce ne revine şi greutăţile imense care ne aşteaptă pe această cale, ca, menţinându-ne în permanenţă pe linia Neamului şi a Mişcării Legionare şi în duhul mereu viu al Căpitanului, renunţând la orice orgolii sau slăbiciuni am avea, să ne unim forţele, să împărtăşim adevărul tuturor românilor şi să ducem mai departe sfintele idealuri naţionale, neclintiţi în credinţa că va veni odată şi-odată ceasul dreptăţii şi al Învierii Neamului Românesc! Aşa să ne-ajute Dumnezeu!

Apel la UNITATE !

Cuvânt rostit la Tâncăbeşti pe 28 Noiembrie 2009 de reprezentantul Consiliului Politic al Partidului Pentru Patrie, Alexandru Onofrei